

U 528/2006/22

X Ips 1209/2006-3

SKLEP

Vrhovno sodišče Republike Slovenije v Ljubljani je v senatu pod predsedstvom vrhovnega sodnika Bojana Dolenca, ob sodelovanju vrhovnega sodnika svetnika mag. Gorazda Koblerja in vrhovne sodnice Marije Lepša Dolničar ter višje pravosodne svetovalke Maše Trbanc Logar kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka **Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife** Slovenija, Tržaška 2, Ljubljana, ki jo zastopa odvetnik Tomaž Petrovič, Ljubljana, zoper toženo stranko **Ministrstvo za okolje in prostor Republike Slovenije**, Dunajska 48, Ljubljana, zaradi okoljevarstvenega soglasja (položaja stranke v postopku), o reviziji stranke z interesom Elektro Primorske d.d., Erjavčeva 22, Nova Gorica, ki jo zastopajo odvetniki Odvetniške pisarne Miro Senica in odvetniki, Ljubljana, na podlagi 2. odstavka 107. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/2006, ZUS-1) proti sodbi Upravnega sodišča Republike Slovenije, št. U 528/2006-15 z dne 29.6.2006, na seji dne 26.4.2007

sklenilo:

Revizija se zavrže.

Obrazložitev

Sodišče prve stopnje je z izpodbijano sodbo na podlagi določbe 4. točke 1. odstavka 60. člena Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97, dalje ZUS) ugodilo tožbi tožeče stranke, odpravilo odločbo tožene stranke, št. 35402-2/2006 z dne 13.1.2006 in ji zadevo vrnilo v ponoven postopek. Z navedeno odločbo je tožena stranka zavrnila pritožbo tožeče stranke zoper sklep Agencije Republike Slovenije za okolje, št. 35402-114/2004 z dne 4.11.2005, s katerim upravni organ prve stopnje tožeči stranki ni priznal lastnosti stranke v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja za poseg – gradnjo vetrne elektrarne in povezovalnega daljnovoda na območju Volovja reber nad Ilirsko Bistrico, ki je uveden na zahtevo nosilca nameravanega posega Elektro Primorske d.d., Erjavčeva 22, Nova Gorica.

Stranka z interesom Elektro Primorske d.d., Erjavčeva 22, Nova Gorica, vlaga pritožbo iz vseh pritožbenih razlogov in predlaga, da se pritožbi ugodi in izpodbijano sodbo tako spremeni, da se tožba zavrne in tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Glede na prehodno določbo 2. odstavka 107. člena ZUS-1, ki velja od 1.1.2007 dalje, je Vrhovno sodišče RS ugotovilo, da pritožba stranke z interesom ne izpolnjuje pogojev, da bi bila obravnavana kot pritožba po ZUS-1. Zaradi navedenega je Vrhovno sodišče pritožbo v skladu s citirano določbo ZUS-1 obravnavalo kot revizijo, pri čemer je sodba sodišča prve stopnje postala pravnomočna z uveljavitvijo ZUS-1, to je s 1.1.2007.

Tožeča stranka in Državno pravobranilstvo Republike Slovenije na revizijo nista odgovorila.

Revizija ni dovoljena.

Revizija je po določbi 1. odstavka 83. člena ZUS-1 izredno pravno sredstvo zoper pravnomočno sodbo, izdano na prvi stopnji. Njen namen je zagotoviti pravilno uporabo procesnega in materialnega prava v konkretnem upravnem sporu (ob upoštevanju ugotovljenega dejanskega stanja) ter preko tega prispevati k enotnosti pravnega reda in enotni uporabi predpisov. Uresničevanje tega namena je smotno, ko je postopek odločanja v upravni zadevi zaključen in je izdana dokončna odločitev, ki v skladu s 1. členom ZUS-1 omogoča sodno varstvo pravic in pravnih koristi posameznic in posameznikov ter organizacij proti odločitvam organov javne koristi, čemur je upravni spor kot sodni postopek tudi namenjen.

V obravnavani zadevi je s pravnomočno prvostopno sodbo bila odpravljena odločba tožene stranke, s katero je bilo odločeno o prošnji stranke z interesom. Nasproti strankam je učinek pravnomočnosti prvostopne sodbe nastopil z njeno vročitvijo (2. odstavek 320. člena ZPP). Če pa se upravna odločba druge stopnje odpravi s pravnomočno sodbo, se odpravijo tudi pravne posledice, ki so iz nje nastale (3. odstavek 64. člena ZUS-1) in se upravna zadeva vrne v stanje, v katerem je bila pred odločanjem o pritožbi. Takšne posledice v zvezi z odpravo upravnega akta druge stopnje so določene tudi v 1. odstavku 281. člena Zakona o splošnem upravnem postopku. V obravnavani zadevi pomeni vrnitev v stanje pred izdajo odpravljene odločbe tožene stranke vrnitev v stanje, ko o tožnikovi pravici, obveznosti ali pravni koristi v upravnem postopku še ni dokončno odločeno. Ker je s pravnomočnostjo prvostopne sodbe odpravljena odločba tožene stranke de iure in de facto prenehala obstajati, bo morala tožena stranka postopek ponovno voditi in ga čim prej, v 30 dneh od vročitve prvostopne sodbe, ker sodišče prve stopnje ni določilo drugačnega roka (4. odstavek 64. člena ZUS-1), zaključiti s sprejemom nove odločitve. V 4. odstavku 64. člena določa namreč ZUS-1 učinke pravnomočne sodbe (s katero je bilo ugodeno tožbi in odpravljen v upravnem sporu izpodbijani upravni akt ter zadeva vrnjena v ponovno odločanje), ki pristojnemu organu (v obravnavani zadevi toženi stranki) zapovedujejo določena ravnanja. ZUS-1 pa omogoča tožniku, da se zanese na pravnomočno ugoditev njegovi tožbi in sproži upravni spor zaradi molka organa druge stopnje (2. odstavek 28. člena ZUS-1), če pristojni organ v določenem času ne bi ravnal po pravnomočni sodbi. Navedenih učinkov pravnomočne sodbe pa vložena revizija ne more zadržati, kajti ZUS-1 ji daje učinke zadržanja samo v zvezi z izvršitvijo (84. člen).

Res je v 4. odstavku 64. člena ZUS-1 tudi določeno, da je upravni organ pri novem odločanju vezan na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava in na njegova stališča, ki se tičejo postopka, vendar ta vezanost ni absolutna, saj ima upravni organ kot organ izvršilne oblasti, ki je pristojen za odločanje, možnost odločiti tudi v nasprotju s pravnim mnenjem in stališči sodišča, če ima za to utemeljene razloge pri ravnanju po načelu zakonitosti, kar mora tudi navesti v svoji

